

Sociaal

JEAN-PIERRE GEELEN

Dus Jan Mulder analyseerde eens een voetbalwedstrijd zonder hem gezien te hebben. Hij vertelde het in De week van Filemon (BNN).

De vraag of het waar is, doet er niet toe. In de voetbalanalyse geldt immers de Wet van Mulder: 'Wat voor onzin je ook praat, het treft altijd. Je kunt niets zo gek zeggen, of het slaat wel ergens op.'

Voor de camera van Filemon Wesselink deed Mulder wat van hem werd verlangd. Dus ging het in de auto op weg naar zijn zoon natuurlijk ook weer over trouw en monogamie. Er was wel eens iets 'gebeurd', meende hij zich vaagjes te herinneren, maar nooit zou hij zijn vrouw in het verdriet storten door na vijftig jaar bij haar weg te gaan. 'Seks en lust hebben niets met trouw te maken. Je moet sociaal in het leven staan', aldus de tweede Wet van Mulder.

Een mooie aflevering van een toch al geslaagde soloreeks De week van Filemon. Waarin de op tv vaak zo grillige hoofdpersoon zich ontpopte tot romanticus die vertederd sprak over zijn kat en die bij het verstrijken van de jaren

steeds meer oog kreeg voor de rijkdom van een rondgekapt buxushaagje, dat hij zachtjes streelde.

De man van de ergernissen in DWDD ontkent een pose op te houden, zei hij in zijn woning in het Groningse Nieuwolda. Maar: 'Als je op tv bent, zit je niet in de keuken, dus dan moet je ook iets zéggén'.

Ruim tien kilometer verderop was maandagavond ook iemand op tv. Het was de bewoonster van Middenweg nummer 8 in Finsterwolde. Ze zei niets. Ze liet zich niet eens zien.

Haar totaal verwaarloosde huis met verrotte kozijnen en een schotelantenne, de dichte luxaflex en haar steeds meer verwilderende uiterlijk baarden de omwonenden zorgen, bleek uit de 2Doc De brief van de burgemeester.

Regisseur Marlou van den Berge volgde de bewoners van de verrommelde en verwaarloosde buurt vanaf het moment dat zij onverwacht een brief van de burgemeester kregen om op een 'Eigen kracht-conferentie' te komen praten over de problemen.

Dat was nogal wat. Er is werkloosheid. Iedereen voelde zich bespied door die lui van nummer 11, die overal camera's hadden opgehangen. De leegstaande flatjes verderop zijn een pleisterplaats voor junks en alcoholisten, die bij een eventuele sloop hoopten op de oprotpremie van 5.800 euro. Koperdieven roven leegstaande huizen leeg. Overal lag puin en afval rond de huizen.

In een nogal slepende documentaire ontrolde zich het beeld van bewoners die elkaar wantrouwen en van bestuurders en woningbouwvereniging die ieder leken weg te lopen voor een ferme aanpak. De 'Eigenkrachtcoördinator' bezocht

het dorp een week lang, daarna zat zijn taak erop, schudde hij iedereen de hand en heeft hij zich niet meer laten zien. Andere verantwoordelijken beloofden een aanpak, maar maanden, jaren later was er weinig anders gebeurd dan dat op nummer 8 wat dakpannen zijn rechtgelegd.

In Finsterwolde gebeurde hoegenaamd niets, en tegelijk heel veel. Daarmee was het, kortom, een oer-Hollands plattelandsleven zoals dat opstijgt uit films van Alex van Warmerdam. De vrolijke, Fellini-achtige hoempawalsjes verhoogden het contrast met de uitzichtloze aanblik van een kleine gemeenschap.

Finsterwolde is maar tien kilometer van de riante tuin van Jan Mulder verwijderd, maar diens wet 'Sociaal in het leven staan' leek hier vele mijlen verder weg.

nrc 21 oktober 2014

nrc 21 oktober 2014